08/09/2023

Η εορτή του Γενεσίου της Θεοτόκου στα Νέα Μάλγαρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου στα Νέα Μάλγαρα.

«Ό,τι θέλουμε να ζητήσουμε από τον Θεό, ας το ζητήσουμε πρωτίστως με ταπείνωση, με υπομονή αλλά και με επιμονή. Καμιά φορά ζητούμε και περιμένουμε αμέσως να λάβουμε και να έχουμε την απάντηση. Ο Θεός δοκιμάζει και την υπομονή μας και την επιμονή μας σε αυτό το οποίο ζητούμε, το οποίο θα πρέπει όμως να είναι πάντοτε για τη σωτηρία μας», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανήμερα της εορτής του Γενεσίου της Θεοτόκου.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

«Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὕς ἐθήλασας».

Ἑορτή τῆς γεννήσεως τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου καί στό εὐαγγε-λικό ἀνάγνωσμα ἀκού-σαμε τόν μα-καρι-σμό, τόν ὁποῖο ἀπηύθυνε μία ἄγνωστη γυναίκα ἀπό τό πλῆθος, πού ἄκουε τή διδα-σκαλία τοῦ Κυ-ρίου, πρός τήν Πανα-γία Παρ-θένο, ἐκπληρώνοντας μέ αὐτό τόν τρόπο τόν προφητικό λόγο τῆς Ὑπερα-γίας Θεοτόκου, ὅτι «ἀπό τοῦ νῦν μακα-ρι-οῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί».

Καί δέν εἶναι ἀσφαλῶς τό μόνο ἐγκώμιο καί ὁ μόνος μακαρισμός πρός τό σεπτό πρόσωπο τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου, διότι τό πρόσω-πο τῆς Παναγίας μας μπορεῖ νά εἶναι ἕνα ἀνθρώπινο πρόσωπο, μπορεῖ νά γεννήθηκε ἀπό γονεῖς μέ τόν ἴδιο τρόπο πού γεννηθήκαμε ὅλοι οἱ ἄν-θρωποι, «εὗρε» ὅμως «χάριν πα--ρά Θεῷ» γιά

τίς ἀρε-τές της καί τήν καθαρότητα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματός της, καί μέ τήν ταπείνωση καί τήν ὑπα-κοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἔγινε δοχεῖο τοῦ Παναγίου Πνεύ--μα-τος καί κατοι-κητήριο τῆς Θεό--τη-τος.

Γι᾽ αὐτό καί στό πρόσωπό της καί στή ζωή της ὅλα εἶναι ἀν-θρώ-πινα καί ὅμως ὅλα διαφέρουν ἀπό τά ἀν-θρώπινα. Στό πρόσωπό της νι-κῶ--νται οἱ νόμοι τῆς φύσεως, ὅπως ψάλλουμε στόν Κανόνα τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεώς της, καί ἀνα--τρέ-πονται τά μέτρα της. Διατί ἡ Πα-ναγία δέν ἔζησε στή γῆ γιά νά ἐκ-πληρώσει μόνο τόν κοινό ἀν-θρώ----πινο προορισμό, ἀλλά καί γιά νά διακονήσει στό σχέδιο τῆς θεί-ας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Καί καθώς τό σχέ-διο τῆς θείας οἰκο-νομίας ὑπερ-βαί-νει τά ἀνθρώ-πι-να μέτρα, ὑπερ-βαί-νει τήν ἀνθρώ-πινη λογική, ἔτσι καί ὅ,τι ἀφορᾶ στήν Παναγία μας εἶ-ναι φυσικό νά εἶναι ξέ-νο πρός τά ἀνθρώπινα καί νά προ-κα-λεῖ τήν ἔκπληξη καί τόν θαυ-μασμό μας.

Ἀπό τή γέννησή της, πού ἔλυσε τά δεσμά τῆς ἀτε-κνίας τῶν εὐσεβῶν γονέων της, τῶν ἁγίων Ἰωακείμ καί Ἄννης, μέ-χρι τήν παραμονή της στόν ναό τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἡλικία τῶν τρι-ῶν ἐτῶν, ἀπό τόν Εὐαγγελισμό της μέχρι τή σιω-πηλή παρουσία της κοντά στόν Υἱό της, τήν πάν-σε-πτο Κοίμησή της καί τήν εἰς οὐ-ρανούς μετάστασή της, τίπο-τε δέν εἶναι συνηθισμένο, ἀλλά ὅλα εἶναι θαυμαστά καί ὑπέροχα. Θαυμαστό καί μοναδικό εἶναι ὅμως πάνω ἀπό ὅλα ὅτι ἡ ταπεινή Κόρη τῆς Ναζαρέτ ἀνεδείχθη Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, Δέσποινα καί Κυρία τῶν ἀγγέλων, τιμιωτέρα τῶν χε-ρουβίμ καί τῶν σεραφείμ, πρέσβυς καί μεσίτρια τοῦ ἀνθρωπίνου γέ-νους στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, αἰτία καί ἐγγύηση τῆς σωτηρίας τῶν ἐπι---καλουμένων τή βοήθειά της.

Καί ὅλα αὐτά δέν ἀποτελοῦν μόνο ἀφορμή καί αἰτία ἐγκωμίων καί ἐπαίνων πρός τήν Παναγία μας, ὅπως τό προεῖπε ἡ ἴδια ἡ Παναγία, καί τό ἐπιβεβαίωσε ἡ ἄγνωστη γυ-ναίκα πού ἀκούσαμε σήμερα. Ἀποτελοῦν γιά μᾶς τήν ἐπιβεβαίω-ση ὅτι ὅποιος ἐμ-πι-στεύ-εται τή ζωή του στόν Θεό, ὅποιος ὑποτάσσεται μέ ταπείνωση στό θέλημα καί τήν κλήση τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκανε ἡ Παναγία μας λέγοντας τό «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου», αὐτός μπορεῖ νά δεῖ καί στή δική του ζωή τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἐπιτελεῖ μεγάλα καί θαυ-μά-σια, νά δεῖ στή ζωή του πράγ-μα-τα καί γεγονότα πού ὑπερβαί-νουν τίς δυνάμεις καί τίς δυνα-τότητές του. Μπορεῖ νά δεῖ στή ζωή του νά συμβαί-νουν θαύματα, τά ὁποῖα ἐρ-γά-ζεται ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ γιά τήν πνευμα-τική του προκοπή καί τή σωτηρία του, νά δεῖ ἡ ζωή του καί ἡ πορεία του νά καθοδηγεῖται ἀπό τόν Θεό μέ τή χάρη καί τόν φωτι-σμό, τόν ὁποῖο Ἐκεῖνος παρέχει σέ ὅσους ἀκο-λουθοῦν τίς ἐντολές του.

Γι᾽ αὐτό, τιμώντας σή-μερα τό Γε-νέ-σιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἄς μήν τήν τιμήσουμε μό-νο μέ τά χείλη, ἄς μήν τήν εὐ-χα-ριστήσουμε μόνο μέ τούς λό-γους μας, γιατί μέ τή γέννησή της δέν ἄνοιξε μόνο τίς στει-ρω-τικές λα-γόνες τῆς Θεοπρο-μή-τορος ἁγίας Ἄννης ἀλλά καί τήν πύλη τοῦ οὐ-ρανοῦ γιά τούς πιστεύ-οντες στόν Υἱό της, ἀλλά ἄς προ-σπα-θή-σουμε νά ἐναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τή δική της.

Ἄς προ-σπα-θή-σουμε νά ἐναρμονί-σουμε τή ζωή μας μέ τίς ἐντολές τοῦ Υἱοῦ της, γιατί τίποτε δέν χαροποιεῖ τήν Πα-ναγία μας πε-ρισ-σότερο ἀπό τό νά μᾶς βλέπει νά βαδίζουμε τόν δρό-μο τῶν ἐντο-λῶν τοῦ Θεοῦ, καί τί-ποτε δέν τήν πα-ρα-κινεῖ περισσό-τε-ρο νά πρε-σβεύει γιά μᾶς ἀπό τήν ὑπακοή μας στό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ καί ἀπό τήν ταπεί-νω-σή μας.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά ζοῦμε μέ τόν τρόπο πού ἐπιθυμεῖ ἡ Παναγία μας, γιά νά μᾶς προστα-τεύει καί Ἐκείνη πάντοτε ἀπό κάθε ἀνάγκη καί ἀπό κάθε κίνδυνο, σωμα-τικό καί πνευματικό, ἀλλά καί νά μεσιτεύει στόν Υἱό της γιά τή σω-τη-ρία μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Σήμερα ὅμως ἑορτάζουμε τό θαῦμα τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Πῶς συνέβη αὐτό τό ὄντως μέγα θαῦμα; Συνέβη, διότι οἱ γονεῖς της, ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα, ἦταν τόσο ἀφοσιωμένοι στόν Θεό καί εἶχαν τόση ἐμπιστοσύνη στόν Θεό πού παρά τά γηρατειά τους, παρά τήν προχωρημένη ἡλικία τους, ἐκεῖνοι ἐπέμεναν καί

ζητοῦσαν μέ ταπείνωση καί ὑπομονή καί ἐπιμονή νά τούς δώσει ὁ Θεός τή χάρη αὐτή.

Καί πράγματι βλέπουμε, παρά τά ἀνθρώπινα, παρά τό γεγονός ὅτι δέν ἦταν δυνατόν νά συλλάβει ἡ Ἄννα, συνέλαβε, διότι εἶχε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, εἶχε τήν εὐλογία, ἡ ὁποία προῆλθε μέσα ἀπό τήν ταπείνωση, μέσα ἀπό τήν ὑπομονή καί τήν ἐπιμονή της. Καί ἔτσι ὁ καρπός αὐτός ἔγινε αἰτία νά εἶναι ἡ Παναγία μας ἐκείνη πού ἔγινε «ἡ χώρα τοῦ Ἀχωρήτου», ἔγινε ἡ αἰτία νά γεννήσει τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου, νά γεννήσει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ πού ἦταν Σωτήρας γιά μᾶς.

Γι᾽ αὐτό τί λέμε στό Ἀπολυτίκιο; «Ἡ γέννησή σου, Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ». Τέτοια ἦταν ἡ χαρά καί ἡ εὐλογία, ἡ ὁποία προῆλθε ἀπό τή γέννηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου! Γιατί ἦταν χαρά; γιατί γεννήθηκε μία κόρη; Διότι δι᾽ αὐτῆς τῆς Κόρης θά προήρχετο ἡ μεγάλη εὐλογία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους: νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν κατάρα ἡ ὁποία ὑπῆρχε ἀπό τήν ἁμαρτία τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας. Ἔτσι, λοιπόν, χάρη στήν προσευχή, τήν ὑπομονή καί τήν ἐπιμονή τοῦ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννας γεννήθηκε αὐτός ὁ καρπός, ἡ Παναγία μας, πού εἶναι μία εὐλογία γιά ὅλους μας.

Γι᾽ αὐτό, ὅ,τι θέλουμε νά ζητήσουμε ἀπό τόν Θεό, ἄς τό ζητήσουμε πρωτίστως μέ ταπείνωση, μέ ὑπομονή ἀλλά καί μέ ἐπιμονή. Καμιά φορά ζητοῦμε καί περιμένουμε ἀμέσως νά λάβουμε καί νά ἔχουμε τήν ἀπάντηση. Ὁ Θεός δοκιμάζει καί τήν ὑπομονή μας καί τήν ἐπιμονή μας σέ αὐτό τό ὁποῖο ζητοῦμε, τό ὁποῖο θά πρέπει ὅμως νά εἶναι πάντοτε γιά τή σωτηρία μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK